

ת"פ 4918/08/19 - מדינת ישראל - מע"מ פתח-תקווה נגד אחמד אעלימי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 4918-08-19 מע"מ - פתח תקווה נ' אעלימי

בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - מע"מ פתח-תקווה המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אביבה גטה

נגד

אחמד אעלימי הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חיים חרוב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-24 עבירות של **אי הגשת דו"ח במועד**, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הנאשם עוסק ברפואת שיניים ונרשם כ"עוסק מורשה" לענין חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1995. מתוקף היותו עוסק מורשה חייב הנאשם בהגשת דו"חות תקופתיים ובתשלום המס הנובע מהם. הנאשם הגיש שלא במועד ובלא צירוף מלוא התשלום 24 דו"חות תקופתיים בתקופה שבין פברואר 2017 לדצמבר 2021, כאשר סכום המס הנובע מהם עמד על סך של 418,950 ₪.

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם; טענה שבית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה הרבה בה יש להתייחס לעבירות כלכליות ולעבירות המס, כאשר העבירות פוגעות בביטחוננו הכלכלי של הציבור ובערך השוויון שבנשיאה בנטל המיסים; התובעת הפנתה לכך שמדובר בדרגת אשם גבוהה, בביצוע שיטתי של העבירות, 24 במספר, והפנתה לפגיעה שנגרמה לקופה הציבורית כאשר סכום המס שלא שולם עמד על סך של 418,950 ₪. על סמך טבלת פסיקה שהגישה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס כספי בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה. התובעת טענה שהנאשם הסיר את המחדל במלואו, הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות מלאה. לדבריה, מצב כלכלי דחוק ונסיבות אישיות אינם יכולים להוות צידוק ומגן מפני אי מילוי החובה להעביר את כספי המיסים במועד או לפטור את הנאשם מעונש מאסר בפועל. לפיכך, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 4 חודשי מאסר

עמוד 1

לריצוי בעבודות שרות, קנס בגובה 10% מסכום המחדל, מאסר על תנאי והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם טען שהנאשם ניצל את תקופת הדחייה שניתנה לו על ידי בית המשפט והסיר את המחדל במלואו. בכך, תיקן הנאשם את הנזק שגרם לקופה הציבורית. נטען שהנאשם רופא שיניים במקצועו, נעדר עבר פלילי, אדם נורמטיבי, בשלוש שנים האחרונות עבר תהליך ארוך של גירושין, עזב את הבית, ילדיו הגדולים גרים עמו, כל חייו שילם את המיסים בזמן ועקב מצוקה כלכלית הסתבך בביצוע העבירות. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד ובקנס מתון. הסיגור הפנה לפסיקה.

4. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על שלא הגיש את דו"חות המע"מ במועד ולא העביר את סכום המס הנובע מהם בזמן, טען שנקלע למצב כלכלי קשה, הסביר שנטל הלוואות מחבר ומבני משפחה על מנת להסיר את המחדל, וביקש שלא יגזר עליו עונש מאסר בעבודות שרות על מנת לא לפגוע בעיסוקו.

דין והכרעה

5. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם עניינם בשמירה על ערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים; שמירה על תקינות מערכת גביית המיסים בכדי שתתאפשר גביית מס אמת בזמן אמת; ומניעת פגיעה בקופה הציבורית (רע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נגד מדינת ישראל** (28.10.14); רע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14)).

אין חולק שמדובר בעבירות שמבוצעות, בדרך כלל, על ידי אנשים נורמטיביים, וכי אין המדובר בעבירות הדורשות כוונה מיוחדת להתחמק או להשתמט מתשלום מס, אלא בעבירות שלא נלווית אליהן כוונת מרמה, אם כי לא מדובר בעבירות "טכניות או פעוטות ערך", אלא בעבירות הפוגעות בחובתן של רשויות המס לבצע הליך גביית מיסים סדור והגון (רע"פ 9/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (6.1.09)).

על כן, נקבע בפסיקה שחרף עובדה זו, יש לגזור על מבצעי העבירות עונשים מרתיעים, כדי מאסרים לריצוי בעבודות שרות, כאשר ההתחשבות בנסיבות אישיות תהא מועטה, וזאת על מנת להרתיע אחרים (רע"פ 977/13 **משה אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.13); רע"פ 4323/14 **רוני מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.14)).

6. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה שמדובר בפגיעה שאינה מועטה בערכים החברתיים המוגנים - מדובר ב-24 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ במועד; אשר בוצעו על ידי הנאשם באופן בלעדי; משך כ-4 שנים; כאשר הנאשם המשיך לא להגיש דו"חות גם אחרי הגשת כתב האישום המקורי נגדו באוגוסט 2019; כמו כן, סכום המס הנובע מאותם דו"חות גבוה ועומד על כ-418,000 ₪.

7. עיון בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים מעלה שמתחם העונש ההולם בנסיבות דומות נע בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס במתחם הנע בין 20,000 ₪ ל-50,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

8. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם בתחתית מתחם העונש ההולם, זאת מהטעמים הבאים: הנאשם רופא שיניים, נעדר עבר פלילי; הנאשם גרוש וילדיו גרים עמו; הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות מלאה; מצבו הכלכלי של הנאשם לא טוב; לנאשם ניתנו מספר דחיות ולבסוף, לאחר שנטל הלוואות מבני משפחה ומחברים, הוא הצליח להסיר את מלוא המחדל.

[לחשיבות שהפסיקה רואה בהסרת המחדל כביטוי ללקיחת אחריות אמיתית ולהבעת רצון כן לכפר על העבירה ולתקן את הנזק שנגרם לקופה הציבורית בגינה, ראה: עפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 **מדינת ישראל נ' מצלאוי** (19.3.17); עפ"ג (מחוזי מרכז) 26177-05-14 **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.15)].

9. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 20,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.9.23. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות היא על סך של 10,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ג, 11 יולי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.